

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., a soudců JUDr. Michala Mazance a JUDr. Miloslava Výborného v právní věci žalobkyně: **BENOCO, s.r.o.**, se sídlem Na Roudné 443/18, Plzeň, zast. Mgr. Jiřím Nezhybou, advokátem se sídlem Údolní 567/33, Brno, proti žalovanému: **Ministerstvo pro místní rozvoj**, se sídlem Staroměstské náměstí 6, Praha 1, za účasti osob zúčastněných na řízení: I) Lesy ČR, s. p., se sídlem Přemyslova 1106/19, Hradec Králové, II) Český svaz ochránců přírody Šumperk, se sídlem nám. Republiky 1643/2, Šumperk, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 3. 2016, čj. MMR-9983/2016-83/551, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě – pobočka Olomouc ze dne 24. 1. 2018, čj. 65 A 43/2016-115,

t a k t o :

Návrh žalovaného na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti **se zamítá**.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Podanou kasační stížností se žalovaný (dále „stěžovatel“) domáhá zrušení v záhlaví uvedeného rozsudku Krajského soudu v Ostravě – pobočka Olomouc (dále jen „krajský soud“), kterým bylo zrušeno v záhlaví uvedené rozhodnutí stěžovatele a věc mu byla vrácena k dalšímu řízení. Tímto rozhodnutím bylo zamítnuto odvolání žalobkyně a potvrzeno rozhodnutí Krajského úřadu Olomouckého kraje (dále jen „krajský úřad“) ze dne 11. 11. 2015, č. j. KUOK 100062/2015, kterým krajský úřad v přezkumném řízení zrušil veřejnoprávní smlouvu sp. zn. 92610/2014 uzavřenou mezi žalobkyní a Městským úřadem Šumperk jako stavebním úřadem o umístění a provedení stavby označené jako „rekonstrukce větrné farmy Mravenečník, spočívající ve stavebních úpravách na pozemcích parc. č. 1731, 1732, 1733, 1510/41 a parc. č. st. 491 v k. ú. Rejhotice 687103“.

[2] Stěžovatel navrhl přiznání odkladného účinku jeho kasační stížnosti. Návrh odůvodnil tím, že nepřiznáním odkladného účinku by došlo k ohrožení veřejného zájmu na udržitelném rozvoji území, mohlo by dojít ke zmaření cílů územního plánování, zejména cíle chránit a rozvíjet ve veřejném zájmu přírodní hodnoty území a přispět k udržitelnému rozvoji. Odkázal na usnesení rozšířeného senátu ze dne 24. 4. 2007, čj. 2 Ans 3/2006-49, č. 1255/2007 Sb. NSS, a usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 2. 2016, čj. 10 As 9/2016-24.

[3] Žalobkyně s přiznáním odkladného účinku nesouhlasila. Měla za to, že stěžovatel neuvedl, jak by mohlo dojít k ohrožení veřejného zájmu. Podle napadeného rozsudku byla věc pouze vrácena stěžovateli k dalšímu řízení. Krajský soud nijak nepředjímal, jak bude nakonec rozhodnuto.

[4] OZNŘ I) považovala návrh na přiznání odkladného účinku za důvodný. Dokud nebude posouzeno, zda má být v přezkumném řízení aplikován § 94 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů, nepřiznáním odkladného účinku by mohlo dojít k ohrožení veřejného zájmu na udržitelném rozvoji území.

[5] Kasační stížnost nemá podle ustanovení § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat; užije přiměřeně ustanovení § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. lze přiznat *odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.*

[6] Otázkou návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti v případě, kdy návrh podává žalovaný správní orgán, se zabýval i rozšířený senát Nejvyššího správního soudu. V usnesení sp. zn. 2 Ans 3/2006, uvedl, že „[s] ohledem na postavení správního orgánu v systému veřejné správy bude přiznání odkladného účinku kasační stížnosti k jeho žádosti vyhrazeno zpravidla ojedinělým případům, které zákon opisuje slovy o nenahraditelné újmě.“ Za ojedinělé případy pak lze považovat situace, kdy by nepřiznání odkladného účinku způsobilo závažné důsledky. Jako příklad závažných důsledků respektování soudního rozhodnutí uvádí rozšířený senát ve výše citovaném usnesení „vrácení řidičského oprávnění duševně choré osobě, vystavení zbrojního průkazu nebezpečnému recidivistovi, udělení povolení k obchodu s vojenským materiálem zločinnému podniku, apod.“ Rozšířený senát zároveň upozornil, že pokud krajský soud zruší rozhodnutí správního orgánu, správní orgán je povinen pokračovat v řízení a respektovat závazný právní názor vyslovený ve zrušujícím rozsudku bez ohledu na to, zda byla podána kasační stížnost.

[7] Odkladný účinek kasační stížnosti představuje zcela výjimečný institut, kterým se mění účinky pravomocného rozhodnutí, a měl by být využíván pouze v situacích, kde výkon rozhodnutí nebo jeho jiné následky mohou působit značné obtíže. Kasační stížnost, jako mimořádný opravný prostředek, směřuje proti již pravomocnému rozhodnutí, a do doby rozhodnutí o kasační stížnosti je proto třeba na rozhodnutí krajského soudu pohlížet jako na správné. Pouze v případě naplnění zákonných podmínek pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je možno tuto zásadu narušit.

[8] První podmínkou přiznání odkladného účinku je prokázání vzniku nepoměrně větší újmy. Následně je na soudu, aby posoudil, zda tvrzená újma dosahuje intenzity nepoměrně větší újmy a zda by případné následky nepřiznání odkladného účinku byly srovnatelné s následky uvedenými v citovaném rozhodnutí rozšířeného senátu.

[9] Jak již Nejvyšší správní soud dříve judikoval, povinnost tvrdit a prokázat vznik újmy má stěžovatel (viz např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 2. 2012, čj. 1 As 27/2012-32). Od toho, kdo navrhuje přiznání odkladného účinku, se tak především

očekává dostatečně konkrétní a individualizované tvrzení o tom, že mu v důsledku napadeného rozhodnutí vznikne nepoměrně větší újma, než jiným osobám, a vysvětlení, v čem spočívá tato újma a její rozsah.

[10] Vyličení podstatných skutečností o nepoměrně větší újmě musí svědčit tomu, že negativní následek, jehož se stěžovatel v souvislosti s napadeným rozsudkem krajského soudu obává, by pro něj byl zásadním zásahem. Hrozící újma musí být závažná a reálná, nikoliv pouze hypotetická a bagatelní.

[11] Stěžovatel v návrhu na přiznání odkladného účinku sice ve zcela obecné rovině tvrdil, že by v případě nepřiznání odkladného účinku došlo k ohrožení veřejného zájmu na udržitelném rozvoji území a maření cílů územního plánování, žádným konkrétním způsobem však nevysvětlil, jak a proč by k tomu mělo dojít.

[12] Stěžovatel ani nijak konkrétně nevysvětlil, jak dovodil z citované judikatury možný zásah do veřejného zájmu. V usnesení sp. zn. 2 Ans 3/2006 rozšířený senát dospěl k výše uvedeným závěrům, které se sice na stěžovatelovu věc vztahují, ale ohrožení veřejného zájmu nepotvrzují. V usnesení sp. zn. 10 As 9/2016 Nejvyšší správní soud spatřoval ohrožení veřejného zájmu v tom, že by nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti mohlo způsobit přerušení přenosu a distribuce elektřiny z Jaderné elektrárny Temelín. Zákon č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), přitom přímo v § 3 odst. 2 uvádí, že *[p]řenos elektřiny, přeprava plynu, distribuce elektřiny a distribuce plynu, uskladňování plynu, výroba a rozvod tepelné energie se uskutečňují ve veřejném zájmu*. Kasačnímu soudu není zřejmé, jak se tato skutková situace dá vztáhnout i na právě projednávanou věc.

[13] Tvrzením uvedeným v návrhu na přiznání odkladného účinku tak stěžovatel nenaplnil nutné podmínky pro přiznání odkladného účinku.

[14] Ani vyjádření OZNŘ I) nezměnilo nic na závěru, že v posuzované věci nebyly splněny zákonné podmínky pro přiznání odkladného účinku.

[15] Nejvyšší správní soud s ohledem na výše uvedené dospěl k závěru, že stěžovatel neprokázal existenci podmínek pro přiznání odkladného účinku stanovených v § 73 odst. 2 s. ř. s. Z tohoto důvodu nebylo možno odkladný účinek kasační stížnosti podle ustanovení § 107 s. ř. s. ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. přiznat.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 9. května 2018

JUDr. Petr Mikeš, Ph.D.
předseda senátu